

فراخوان کمپ اعتراضی پناهجویان برای حق ماندن و حق شهروندی

ما بعنوان بخشی از پناهجویان ساکن شهر گوتینگن و حومه، از روز جمعه چهارم آوریل با برپایی چادر اعتراضی در مرکز شهر گوتینگن (مجاور کلیسای یاکوبی) اعتراضان را به سیاستهای ضد پناهندگی دولت آلمان در ایالت نیدرزاکسن و نیز دادگاه گوتینگن اعلام می‌کنیم.

پس از استقرار چادر اعتراضی، بعد از ظهر همان روز، راهپیمایی همبستگی با چادر اعتراضی در ساعت ۵ بعد از ظهر برگزار خواهد گردید تا بتوانیم صدایمان را به گوش و جانهای بیدار برسانیم. این تجمع اعتراضی به دلایل بسیاری شکل گرفته است:

ما پناهجویان در شرایطی بسیار بد و غیر انسانی به سر می‌بریم. شرایطی که شایستهٔ شرافت انسانی ما نمی‌باشد. زندگی روزمرهٔ ما در ترس و هراس از اخراج اجباری می‌گذرد و این همه از قوانین تبعیض آمیز دولت آلمان ناشی می‌شود.

مشکلات ما پناهجویان کدامند؟

در بیش از ۱۲۰ کشور جهان مبارزین و آزادیخواهان تحت تعقیب، آزار، شکنجه، زندان و خطر اعدام هستند. نمونه‌های روشنی از این رفتارهای ضد بشری امروزه در ایران، ترکیه، سوریه، مصر، زیمبابوه، توکو، بحرین و تونس و دیگر کشورها رایج است.

در سال ۲۰۱۱ کارگران و اعتصاب کنندگان صنایع نفتی در غرب قزاقستان مورد هجوم قرار گرفته، سرکوب و کشته شدند.

سرکوب خونین کارگران اعتصابی معادن افریقای جنوبی هیچگاه از یادها نخواهد رفت. در کشورهای پرو، شیلی، سریلانکا و اوکراین سیاسی توسط پلیس کاملاً بطور قانونی تعقیب و سربه نیست می‌شوند. در ایران بیش از ۳۵ سال است که دگراندیشان شکنجه، اعدام، تجاوز و کشته می‌شوند. چنان فرقی ندارد که چه کسی در نمایش مضحک انتخاباتی جمهوری اسلامی برند شود، احمدی نژاد، خاتمی و یا روحانی. دولت فدرال آلمان گستاخانه و بیشترانه این کشورها را "امن" و بی خطر تلقی می‌کند تا بتواند حکم اخراج ما پناهجویان را صادر نماید و همچنین نقش خود را در حمایت از سرکوب و اختناق در کشورهای دور دست انکار می‌کند. سلاح و لوازم سرکوب و شکنجه در این کشورها از آسمان نازل نشده است. جدیدترین و پیچیده ترین تکنولوژی و سلاح برای سرکوب آزادیخواهان توسط حکومت‌های اروپایی از جمله انحصارات و شرکت‌های آلمانی در اختیار دولت‌های دیکتاتوری قرار می‌گیرند. سرزمنی‌های ما با بمب و سلاح‌های اروپایی، آمریکایی، روسی و چینی نابود می‌شوند، چرا که تولیدات کارخانجات اسلحه باید بازار فروش داشته باشند. ما کشورمان را بدلیل اینگونه سیاست‌های ضد بشری ترک کرده ایم، تا در کشور آلمان پناه و امنیت داشته باشیم؛ اما دولت آلمان آن را از ما دریغ داشته است. اداره خارجیان و دادگاه گوتینگن حقوق انسانی ما را نادیده می‌گیرند. هر چند که سیستم و جو ترور و اعدام در این کشورهای دیکتاتوری بر کسی پوشیده نیست، بخصوص برای قضات دولت آلمان. اما سیاست بی اعتمایی در برابر دلایل پناهندگی ما، بخشی از سیاست غیر انسانی دولت آلمان و قوانین پناهجویی آن می‌باشد، تا مبادراً روابط تجاری و معاملات اقتصادی شرکت‌های آلمانی در این کشورها به خطر بیفتد.

علاوه بر این، شرایط حاکم غیر انسانی زندگی در اینجا، ما را به انسانهایی منزوی، مایوس و نالمید تبدیل کرده است. سالیان سال در انتظار و بلا تکلیف ماندن، بدون اجازهٔ تحصیل، کارو یا اجازهٔ سفر آزاد، و هر لحظه در اضطراب و ترس از دیبورت و اخراج به سربردن، سلامت جسمی و روانی ما را مختل کرده است.

این سیاستهای غیر انسانی در واقع اعلام جنگ علیه ما پناهجویان می‌باشد. اما ماهمگی تصمیم گرفته ایم که دیگر قوانین نژادپرستانهٔ حاکم را تحمل نکنیم و اعتراضان را با برپایی چادر اعتراضی به مدت دو هفته در مرکز شهر گوتینگن ابراز کنیم.

ما از همهٔ انسانهای آزاده و شریف دعوت می‌کنیم تا با این کمپین اعتراضی ما همراه شده و از حقوق انسانی همهٔ پناهجویان دفاع کنند.

خواسته‌های ما به قرار زیر است:

حق برابر شهروندی
حق تحصیل، کارآموزی و یادگیری زیان
اجازهٔ اقامت و لغو قانون اخراج پناهجویان
حق مسکن و زندگی در شرایط انسانی و بهداشتی
حق اجازهٔ کار
حق مسافرت آزاد

آغاز کمپ اعتراضی: جمعه، چهارم آوریل ۲۰۱۴، هر روز از ساعت ۱۳ تا ۱۸ به مدت دو هفته جنب کلیسای یاکوبی شروع راهپیمایی اعتراضی برای همبستگی با پناهجویان: جمعه چهارم آپریل ساعت ۵ بعد از ظهر جلوی کلیسای یاکوبی